

הקמיקס
החסידי
מגיש:

ילד

שני שנים

ספורו המסעיר ורווי הטלטלות
של ילד יתום ושובב
שנחן בהול פעמונים וזכה לתהלת עולם

יצירת מופת על בסיס ספור אמתי

איור: יואל בר לב

אחד
הוצאה לאור

כתיבה: דניאל גורדון

קוראים יקרים,

העלילה הסוערת שלפניכם, המבססת על ספור חיי האמת של מאירל - ילד שובב מבית חסידי, בעל קול יפה ומעורר השתאות - ממחישה את רגשי הנסופים של נשמה יהודית טהורה וזכה שלמרות כל הקשיים, האתגרים והסכנות מבית ומחוץ, נשארת תמיד נאמנה למקור חצבה ועד כמה כוחה של תשובה מאהבה לשנות את מהלך חיי של כל יהודי, למרות הכל.

הספור המבסס על מקורות קדמונים מבית חסידות טאלנא, מביא לחיים את חיי היהודים בצירות 'של פעם' במזרח אירופה, וחושף בפני הקוראים את המעלות והחשיבות של עולם הגינה לעבודת ה', לצד הלבטים והסכנות הטמונים בשאיפות לפרסום והכרה.

תודה מיחדת לחיל בצבאות ה', הת' שניאור זלמן גורדון, על עזרתו הרבה באתור הספור המיוחד ועזרתו החכמות והמועילות.

את ספור העלילה, מאת הסופר החסידי ר' דניאל גורדון, מליים ביד-אמן איירי הגהדרים ומלאי החדוה של הציר הנודע יואל בר לב.

קריאה מהנה ומועילה, הוצאת 'אחד'

053.5473772
 אימייל: editor@1book.co.il
 להזמנות: 1book.co.il

כתיבה: דניאל גורדון
 ציור: יואל בר לב
 ניקוד: מענדי פרומר
 עימוד ועיצוב: y.w. designgraphic

© כל הזכויות שמורות
 נדפס בישראל ה'תשפ"ג
 All Rights Reserved
 Printed in Israel 5783 (2023)

הציורים בספר נועדו להמחיש את אווירת הסיפור, אך אין בהם כל כוונה לתאר את דמותם של הצידיקים

ענקל, מה קרה?
מהר פנימה. אוי ואבוי...

טאטע...

שיעור
שיעור

ניגדי זויב, זכור אכתי עוד

מאירל, טאטע
לא פרגיש טוב.
אביך זקוק לרחמי
שמים.

הוא זקוק לתפלות שלנו. בוא
ותשיר לו את נגונו האהוב.

"ברוך דין
האמת" ...
טאטע...

לצער הרב, אין
בנידי להושיע.

למחרת
לפנות
בקר

התמזקו
זקירי, אלו
הם רגעיו
האחרונים.
נאם השם

"רחמים,
ארחמנו,
נאם השם"

אם אין לך פעות, לא נורא, תשלם בפעם אחרת.

שפא תרצה ב'גל טרי?

זה מאירל...

מחילה, באתי אליך בנושא אחר.

מה?! מה קרה לו? הכל בסדר?

אנא הרגעו. הכל בסדר.

הפלמד פשוט מבקש לדבר אתך... מאירל מגזים...

אין סוף לתעלולים שלך!

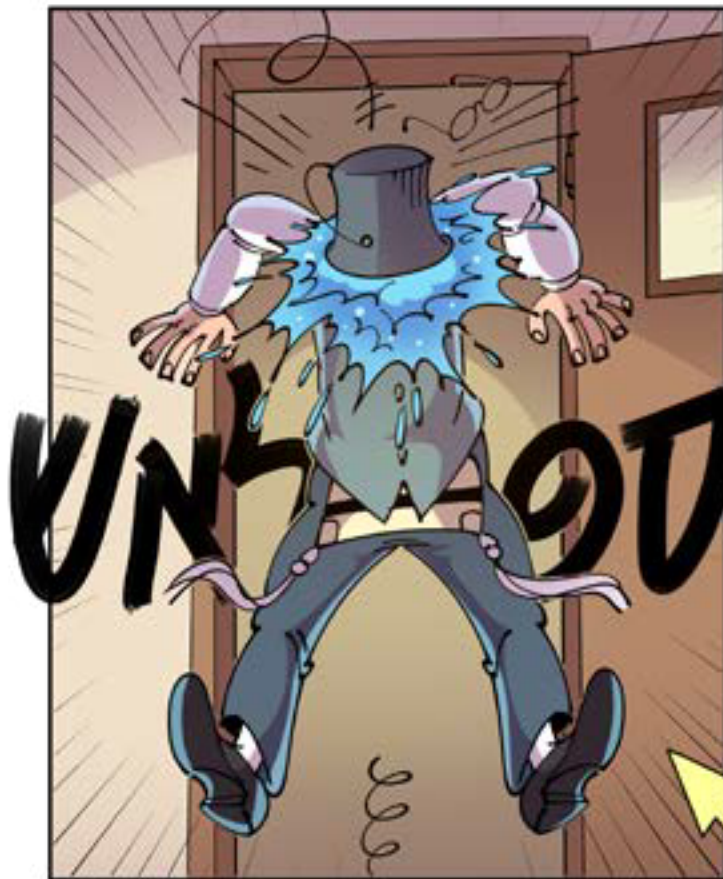

אני יודע היטב. זה לא קל לגדל ילד יתום, לביד, ללא אב.

אבל הגיעו מים עד נפש... מאירל שוכב איתי.

יש גבול למעשי קנזס.

האזינו!
הסביתו
ושמעו.

קול פעמונים לנער...
מיחד שאין במותו.

בית הכנסת 'השטיבלך'
של העירה

הוא בסך הכל
ילד קטן, הניחו
לו לנפשו.

יתום,
יתום, אבל
מה אני
אשם?

רבותי,
אי אפשר
יותר.

אקח את מאירל תחת חסותי!
הוא יהפך לנער במקלה שלי
וילמד משמעת מהי...

ואתם, אמו, ואביו שבשמים,
עוד תרדו מפנינו נחת.

בעבר מספר שנים. בית הכנסת 'טולנער קלויז' שדה-לבן ובליה צ'רקוב, אוקראינה

מצפה לנו חוויה מיוחדת במינה.

איזו התרגשות.

זה מאירל הפפרסם?

זכרו את שולמדין ואת החזרות שפעלנו.

קינדערלאך, מוכנים? אנחנו תבף נבנסים.

אעההההה

ידיד נפש-אב הרחמן

מטור חסדן - אל רצונך

וואו.. עבדתי קשה והצלחתי להגיע לפסגת החלומות.

בתלמידו המבוקש של הפנצ'ר האגדי ניקולאי, מאירל שנודע ברבים בלאוניד, הפך לאחד מזפרי האופרה המבוקשים במזרח אירופה. במשך שנים, הוא זכה לכבוד ולתהילה לצד עשר ושבע מענוגות, אך לדאבון לב, הוא זנח בהדרגה את סיוו ביהודי נאמן.

יש לי פסח לרב, פבוד מלכים ויתהלת עולם - לא חסר לי כלום.

למה אני לא שותף?

אבל למה, רבוננו של עולם,

אה... אני מוטל, חסיד טולנא, במו
אביך. הטאטע שלך ואני גדלנו ביחד.
אין יום שאני לא זוכר אותו, אהבתי
אותו מאוד. למדנו יחד.

רגע, אבל מה
שלוףך?

לא...
בעצם, בן.
זה אני...
אתה נראה לי
כפר. מי אתה?

מאירל,
זה אתה?

אבל אין לי, אין לי
שפחת חיים. הריקנות
כברסמת את לבי.

בבר שנים שאני מופיע על כל
במה אפשרית. לאוניד הזפר
הפקלל. קוצר שברים, יש לי
בסף לרב, ואהוב הקהל.

אוי, אוי,
מה אמר
וכה
אדבר.

שבתתי גם מפאמע וטאטע...
אוי לי... במה שהם חסרים לי...

לאט לאט, בלי שיהתבונתי,
זנחתי את יהדותי, הסיתו
אותי ונפלתי טויד.

תאמת לא משהו...
אני מבלבל,
ועיף וגם קצת
מתגעגע...

בבקשה,
דבר. דאגה
בלב איש
ישיחה.

בלי אין,
אפלו שמים...

יש לי את כל הזמן
בעולם, עד אור השחר.

שוב הבייתה!
שובו בנים שובבים...

מאירל אהובי, אתה כל
בך דוכה לאביך. נשמה
זכה וטהורה. לב טהור.

דע לך, תמיד יש
תקנה. הנה, גם אני
סוחר עם הגוים,
ובכל זאת לומד
תורה ושומר מצוות
באהבה רבה.

האמן לי, מאירל,
זה אפשרי.

קבלו בכחיות בפנים
סוערות את הזמר
בעל קול הפעמונים:

ובעת לגלת הכותרת של הערב,
הצופצ'יק של הקמקום,
הדבדבן שבקצפת ---

לאוניד,
בבקשה!!!

מה קורה
פה? הוא
שבור???

איזה זיופים,
איזה עוויתים,
אים ונרא.

ש'נגנו חזק
יותר, שהקהל
לא ישמע.

נראה לי
שהוא מפציץ
מלים.

אוי וי...
סולה מיו...
סטאטע,
אוי וי,
טאטע...

בקרוב נפגש,
לארוע של
השנה.

בינתים,
היו שלום!

קרה משהו
ללאוניד?

זה בטוח לא
הוא. זה בפיל.
בזיון.

איפה
כל הרגש,
ההתלהבות!?

הוא מוזיקה?
זה לא יתכן.

לדעתך, היהודון הזה עבר כל גבול, הפכנו אותו לאגדה ורק הוא גומל לנו. איבס.. פה...

הוא זיף ונדף מפתנו ריח של אלכוהול. איזו עזות, איזו יהרהרה.

משהו קרה לו. הוא מועל בתפקידו ומבזה אותנו...

רגע. תעצרוי הבל. יש בעיה רצינית!

אני אומר לכם, אסור לכם לתת לו להופיע יותר. זה סוס מת.

שמעתי מפקודות נאמנים ביותר, שהם ראו אותו נרדס בקצות ליל - שבוע בלוט - על ספסל במרפז העיר ושהוא בלבל את המוח עם איזה יהודון פרימיטיבי לבוש שחורים.

מה? מה פבר יכול להיות?

אין לנו ברירה, חייבים לתת לו צ'אנס אחרון.

אחרון בהחלט!!!

אם נבטל את הקונצרט נפסיד מיליונים!!!

לאוניד הוא בוכב הארוע, והמונים פבר רכשו פרטיסים רק כדי לשמע אותו.

בשבוע הבא יתקיים מופע הגאלה השנתית.

בבקשה, אני מתחנן.
נתנו לך צ'אנס אחרון.

אחרי כל מה
שעברנו ביחד,
בבקשה אל תפשל.

תן את
ה-נ-ש-ך-ה!

הא!
צ'יה!

הרגע לו חבינו,
הגיע קונצרט
הפינאלה העצמתי
ביותר באימפריה.

גבירומי ורבותי, קבלו במחאות בפנים סוערות
את גדול ופרי האופרה בזרנתי: לאוניד!!!

זכור את אשר צויתך:

אי. זה. פואב. תפסיק!!